

תת"ע 6061/11/17 - מדינת ישראל נגד אלעתאיקה עאמר - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6061-11-17 מדינת ישראל נ' אלעתאיקה עאמר
תיק חיצוני: 34114621799

בפני כבוד השופטת איילת גרבי
מאשימה מדינת ישראל באמצעות יחידת תביעות נגב
נגד אלעתאיקה עאמר - בעצמו
נאשם

הכרעת דין

1. הנאשם הורשע ביום 24.12.18 בעבירה נשוא כתב האישום במסגרת הכרעת הדין לאחר שמיעת הראיות.

ביום 7.3.19 הגיש הנאשם הגיש ערעור על פסק הדין.

בהחלטת בית המשפט המחוזי נקבע כי הנאשם לא הציג בפני בית משפט קמא את הראיות שבידו, על אף שהצהיר כי הן מצויות ברשותו.

אולם לאחר שהנאשם טען לפני בית המשפט המחוזי כי התכוון להציג את המסמכים בבית משפט קמא אולם הדבר לא הסתייע, וכדי לאפשר לנאשם למצות טיעונו, ומשב"כ המאשימה הסכים בהגנות ראוויה לקבלת הערעור לצורך כך, קבע בית המשפט המחוזי כי הדיון יוחזר לבית משפט קמא ויתאפשר לנאשם להציג ראיותיו באמצעות עורכי המסמכים.

עוד קבע בית המשפט המחוזי כי בעקבות השלמת הדיון כאמור, יחליט בית משפט קמא אם יש מקום לשינוי הקביעות בהכרעת הדין.

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

2. לדיון שהתקיים ביום 10.4.19 לא התייצבו שני עדי הנאשם, אשר הנאשם ביקש לזמנם לצורך העדתם לעניין המסמכים שערכו, ובנסיבות אלה נקבע דיון נוסף ליום 11.6.19.

ביום 11.6.19 התייצב עד מטעם הנאשם - עלי אבו אלחאסן - מזכיר עיריית רהט.

3. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 72(א)(16) לתקנות עמוד 1

התעבורה, באופן שלא ציית להוראות תמרור 437 ביחס לחניה בחניית נכים.

במענה לכתב האישום כפר הנאשם בעובדות המיוחסות לו וטען כי התמרור הוצב באופן לא חוקי, ולא עבר את אישור וועדת התמרורים. בעת הדיון ביום 11.6.19 ולשאלת בית המשפט, אישר הנאשם כי החנה את רכבו בחניה המסומנת כחניית נכים, ואולם חניה זו לא אושרה כדין כחניית נכים. הנאשם אף אישר כי הוא עובד בעיריית רהט ויודע כי מקום החניה כחניית נכים לא אושר כדין.

4. הנאשם כאמור הורשע לאחר שמיעת הראיות שכן לא עלה בידו לסתור את חזקת תקינות הצבת התמרור משלא הוגשו מסמכים אשר תומכים לכאורה בטענתו כי התמרור הוצב שלא כדין.

5. לאחר הגשת ערעור על הכרעת הדין, הורה בית המשפט המחוזי על החזרת הדיון לבית משפט זה, אך לצורך הגשת המסמכים שביקש הנאשם להגיש באמצעות עורכיהם.

בנסיבות אלה התקיים ביום 11.6.19 דיון נוסף, לצורך שמיעת עדותו של העד מטעם הנאשם, הצדדים סיכמו טענותיהם בעניין זה.

6. מזכיר העירייה - עלי אבו אלחאסן, העיד מטעם הנאשם ובמסגרת עדותו הוגשו מטעמו נ/1 - פרוטוקול ישיבת וועדת תמרורים מיום 21.10.14, וכן תצלומים שצילם הנאשם ואושרו על ידי העד. מעדות העד עולה כי פרוטוקול וועדת העירייה אשר הוגש וסומן כנ/1, הוא הדיון היחיד שהתקיים בוועדת התמרורים משנת 2014 ועד שנת 2019 (עמוד 16 לפרוטוקול שורות 1 ו-2).

עוד עלה מעדותו של העד כי לא צורפה ובכל מקרה לא נמצאה, סקיצה של תכנית התמרורים לאותה החלטה, והתמונות שצולמו על ידי הנאשם וסומנו כנ/2 מתארות היטב למיטב ידיעת העד, את מצב חניות הנכים בשטח העירייה החל מאמצע שנת 2018.

יתרה מכך, העד לא יכול היה לשלול כי כך היה מצב החניות גם בעת ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם.

7. בפרוטוקול ישיבת וועדת התמרורים נקבע כי הוחלט להציב תמרור נכה - עמוד - בחניית העירייה, אחד ליד הבניין הראשי ואחד ליד בניין הגביה.

כלומר מדובר למעשה באישור של שני מקומות לחניית נכים בלבד, כאשר למעשה בפועל סומנו, כפי הנראה, מספר חניות גדול יותר כחניית נכים (פרוטוקול מיום 11.6.19 עמוד 16 שורה 11 - העד לא ידע לומר האם המצב בו תשעה מקומות מסומנים כחניית נכה, הוא המצב אשר היה נכון אף במועד ביצוע העבירה).

8. במסגרת פרשת התביעה התבקש עד המאשימה - גיל משיח, לשרטט ולהצביע על מקום חניות הנכים ואולם לטענתו לא זכר את הצורה בה הופיעו חניות הנכים במגרש החניה, וגם לא יכול היה לומר היכן החנה הנאשם את רכבו. בנוסף לכך לא ידע לומר עד המאשימה כמה חניות נכים מצויות במקום בו

נאכפה העבירה המיוחסת לנאשם ולא ידע לומר היכן בדיוק החנה הנאשם את רכבו.

8. בנסיבות אלה, בהן המאשימה באמצעות העד מטעמה, לא הצביעה על מקום החניה המדויק של הנאשם, על אף שאין מחלוקת כי הנאשם החנה את רכבו בחניה המסומנת כחניית נכים, ומשהוכח באמצעות העד מטעם הנאשם כי העירייה אישרה למעשה הצבת שני מקומות חניית נכים בלבד, ונוכח הספק בדבר קיומם של שני מקומות חניה בלבד (העד מטעם הנאשם לא הכחיש את אפשרות סימונם של יותר משני מקומות חניה כחניית נכים), אני סבורה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את יסודות העבירה המיוחסת לנאשם.

9. בהתאם לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תהיה לנאשם הגנה טובה אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין.

בנסיבות אלה אני סבורה כי עלה בידי הנאשם להוכיח במידת הנדרשת את טענת הגנתו ולפיה התמרור הוצב או נקבע שלא כדין - לא עלה בידי המאשימה להוכיח היכן החנה הנאשם את רכבו, קרי באיזו חניה המיועדת לחניית נכים. הנאשם, לעומת זאת הוכיח באמצעות העד מטעמו כי עיריית רהט הקצתה שני מקומות חניה לחניית נכים בלבד, בעוד שלא נשללה טענת הנאשם כי במקום סומנו למעלה משתי חניות משני מקומות חניה המיועדים לחניית נכים.

בנסיבות אלה אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

10. עותק הכרעת הדין ישלח לצדדים.

הדיון הקבוע ליום 21.7.19 למתן הכרעת דין מבוטל.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.